

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 13C/299/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914211936
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Koreňová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2015:6914211936.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Martinou Koreňovou v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava proti odporkyni: Z. C., Q..Č.. XXXXXX/XXX, C. D. Č.. XXX za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Šafárikovo námestie 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, zast. JUDr. Patrik Podhorský, advokát, so sídlom Zámocká č. 36, Bratislava o zaplatenie 1.103,62 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.
Odporkyni sa právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 139,25 eur, ktoré je povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka; do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom došlým tunajšiemu súdu dňa 04.09.2014 domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 1.103,62 eur s príslušenstvom a trovami konania, na tom skutkovom základe, že dňa 26.11.2008 uzavrel s odporkyňou Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX (ďalej len zmluva). Touto zmluvou navrhovateľ poskytol odporkyni úver vo výške 763,46 eur. Poskytnutý úver sa odporkyňa zaviazala splácať v 30 pravidelných mesačných splátkach vo výške po 46,67 eur, v termínoch splatnosti podľa splátkového

kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Odporkyňa sa dostala do omeškania s úhradou splátok úveru, pričom do času zosplatenia úveru zaplatila spolu sumu 296,48 eur. Keďže odporkyňa bola v omeškaní s úhradou splátky o viac ako 3 mesiace, navrhovateľ si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Odporkyňa mala ku dňu 01.10.2009 neuhradené splátky vo výške 1.103,62 eur. Nárok na úrok z omeškania odôvodnil poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Do konania dňa 01.12.2014 vstúpil ako vedľajší účastník: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Šafárikovo námestie 7, Bratislava, IČO: 42 362 962.

Dňa 29.12.2014 oznámil vstup do konania na strane odporkyne vedľajší účastník: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2 . Vedľajšiemu účastníkovi bolo zo strany tunajšieho súdu oznámené (oznámením zaslaním dňa 08.01.2015 na jeho elektronickú adresu), že pred jeho vstupom do konania už dňa 01.12.2014 vstúpil iný vedľajší účastník na strane odporkyne. Vedľajší účastník (OBRANA) na to reagoval dňa 08.01.2015 oznámením o vystúpení z konania.

Súd výzvou zo dňa 28.01.2015, č.k. 13C/299/2014-16 doručil odporkyni a právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka návrh spolu s prílohami na vyjadrenie. Výzva spolu s doručovaným návrhom a prílohami bola odporkyni doručená dňa 30.01.2015, k návrhu sa nevyjadrila. Vedľajší účastník návrh s prílohami prevzal dňa 07.09.2015, k návrhu sa vyjadril v podaní zo dňa 10.09.2015, v ktorom uviedol, že predmetná zmluva trpí vnútorným rozporom (obsahový rozpor návrhu a rozpor akceptácie) a to v časti predpokladanej RPMN za úver a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu. Z uvedeného je zrejmé, že návrh navrhovateľa nebol akceptovaný obsahovo rovnakým úkonom a preto, nedodržaním písomnej formy zmluvy, zmluva nevznikla. Keďže zmluva nevznikla je potrebné aplikovať ustanovenia OZ o bezdôvodnom obohatení a plynutie premičacej doby začína plynúť už odo dňa nasledujúceho od poskytnutia finančných prostriedkov. Navrhovateľ celý úver zosplatnil, čím sa stali zročné všetky splátky a celý dlh. Navrhovateľ si mohol svoje právo uplatniť už počas neplnenia povinnosti, teda dňa 01.10.2009, ale návrh vo veci samej podal až dňa 04.09.2014. Vedľajší účastník preto z tohto dôvodu vzniesol námietku premlčania.

Na pojednávanie dňa 03.11.2015 sa neustanovil zástupca navrhovateľa, ktorý sa podaním doručeným súdu dňa 02.11.2015 ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním a rozhodnutím v jeho neprítomnosti. Neustanovila sa odporkyňa, ktorá doručenie predvolania má vykázané riadne a včas dňa 12.10.2015, pričom sa neospravedlnila a ani nepožiadala o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Neustanovil sa ani zástupca vedľajšieho účastníka, ktorý doručenie predvolania mal vykázané riadne a včas dňa 12.10.2015, pričom sa neospravedlnil a ani nepožiadal o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Preto potom súd postupom podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti zástupcu navrhovateľa, odporkyne, ako aj zástupcu vedľajšieho účastníka s tým, že prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žiadosťou/zmluvou o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 26.11.2008, so zmluvnými dojednaniami k zmluve o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., s kartou klienta k číslu zmluvy XXXXXXXXXX, s oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 10.09.2009, s vyjadrením vedľajšieho účastníka k návrhu zo dňa 10.09.2015, s oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 26.11.2008.

Na základe predložených dôkazov súd skutkovo a právne posúdil vec takto :

Odporkyňa dňa 21.11.2008 vyplnila (v časti 1 až 5) Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru predloženú zástupcom navrhovateľa. Navrhovateľ následne dňa 26.11.2008 doplnil údaje uvedené v časti 6. a súčasne doplnil dátum, pečiatku a podpis na predloženej žiadosti.

Navrhovateľ má v predmete svojej činnosti okrem iných tiež poskytovanie úverov nebankovým spôsobom. Z uvedeného je potom nutné vyvodiť záver, že bol veriteľom v zmysle § 3 ods.1 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy a tiež § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), pretože túto činnosť vykonával v rámci svojho podnikania. Odporkyňa v zmluvnom vzťahu vystupovala ako fyzická osoba - občan, ide teda o spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 4 OZ a § 3 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, táto okolnosť z pripojenej zmluvy nevyplýva.

Listom zo dňa 10.09.2009 navrhovateľ oznámil odporkyni s poukazom na jej omeškanie s úhradou splátok č. 7, 8, 9 v dĺžke 74 dní, sumu omeškaných splátok vo výške 140,01 eur s výzvou na jej úhradu do 15 dní pod hrozbou uplatnenia zmluvných sankcií a straty výhody splátok úveru.

Zmluva, z ktorej si navrhovateľ uplatňuje nárok, je formulárové tlačivo s predtlačeným označením veriteľa - navrhovateľa, s názvom "Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere", do ktorého záujemca o poskytnutie úveru vypĺňa svoje osobné údaje a údaje o požadovanom revolvingovom úvere. V danom prípade žiadala odporkyňa podľa bodu 5 zmluvného formulára úver vo výške 763,46 eur (23.000,-Sk) s tým, že úver bude splácať v 30 mesačných splátkach splatných vždy k 28. dňu mesiaca po 46,67 eur (1.406,- Sk), pričom poskytnutá čiastka peňažných prostriedkov - revolvingu mala predstavovať sumu 378,05 eur (11.389,- Sk). Predpokladaná RPMN za úver mala byť vo výške 68,88 %, ročná úroková sadzba úveru mala byť vo výške 68,88 %, priemerná RPMN za úver mala byť vo výške 34,92 %, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu mala byť vo výške 58,73

% a ročná úroková sadzba revolvingu mala byť vo výške 67,56 %. Formulár odporkyňa podpísala dňa 21.11.2008. Na formulári sa v bode 6 zapisujú údaje o schválenom revolvingovom úvere s výslovným označením "nevypĺňať". Tento bod vyplnía veriteľ. Obsahom tohto bodu je schválená výška úverového limitu vo výške 763,46 eur s podmienkami splácania po dobu 30 mesiacov, v splátkach vo výške 46,67 eur, splatných v 28. deň mesiaca s tým že poskytnutá čiastka peňažných prostriedkov z revolvingu predstavuje sumu 378,05 eur. RPMN za úver bola určená vo výške 68,56 %, ročná úroková sadzba úveru bola určená vo výške 68,88 %, priemerná RPMN za úver bola určená vo výške 34,92 %, predpokladaná RPMN za úver po poskytnutí revolvingu bola určená vo výške 58,73 % a ročná úroková sadzba revolvingu bola určená vo výške 67,56 %. Navrhovateľ formulár podpísal dňa 26.11.2008 a preukázateľne do formulára v bode 6 doplnil zmenené údaje oproti bodu 5 týkajúce sa predpokladanej RPMN za úver a to až po podpísaní

formulára odporkyňou. Podľa predloženej "Karty klienta" s dátumom tlače 16.01.2014 k zmluve č. XXXXXXXXXXXX bola odporkyni na úvere dňa 26.11.2008 vyplatená čiastka 687,88 eur. Súd podotýka, že zo strany navrhovateľa bola poskytnutá čiastka (zmluvný stranami dohodnutá výška úveru, t.j. suma, ktorá mala byť dlžníkovi aj reálne vyplatená a z ktorej sa odvíjal dohodnutý úrok) znížená o odplatu za poskytnuté služby v zmysle čl. 9 ods. 9.1. písm. a/ dohody o poskytnutí služby, pri úvere, o sumu 75,58 eur a v prípade revolvingu o sumu 41,23 eur, pričom v tom čase nebolo isté či vôbec k využitiu spoplatnenej služby zo strany odporkyne, dôjde. Podľa karty klienta splatila odporkyňa na úvere celkom sumu 296,48 eur.

V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať na určitú nelogickosť pri uvedení výšky RPMN za úver v časti 6. Zmluvy. Ročná percentuálna miera nákladov je hodnota, ktorá vyjadruje skutočnú cenu úveru. Do výpočtu sú okrem odplaty za poskytnutý úver - úrok, zahrnuté aj jednorazové náklady (spracovateľský poplatok za poskytnutie úveru) ako aj opakované náklady (napríklad poplatok za vedenie úverového účtu, či povinné poistenie). Vzhľadom na uvedené je preto logicky nevysvetliteľné, aby bola výška RPMN (68,56%) nižšia ako samotný úrok (68,88%), čo v danom prípade nastalo.

Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 43a ods. 1 OZ, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 43c ods. 2 veta prvá OZ, včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde k navrhovateľovi.

Podľa § 44 ods. 2 OZ, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplyva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Podľa § 46 ods. 1 OZ, písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

Predmetný zmluvný vzťah je vzťahom medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ide teda o vzťah spotrebiteľský, zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 OZ a to bez ohľadu na jeho právnu formu. Preto sa musí riadiť zákonnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

K tomuto záveru súd dospel vyhodnotením obsahu zmluvy a obsahu zmluvných (všeobecných) dojednaní, z ktorých vyplýva, že navrhovateľ ako veriteľ mal požičať odporkyni finančné prostriedky a táto sa mala zaviazat' tieto vrátiť v splátkach. Malo ísť teda o dočasné poskytnutie finančných prostriedkov. Z tohto spolu s okolnosťou, že ide o vzťah veriteľa - dodávateľa a občana - spotrebiteľa je potom nutné vyvodit' záver, že ide o vzťah podliehajúci režimu nielen zákonnej úprave podľa OZ, ale tiež zákonnej úprave zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ZSÚ).

Spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. (§ 2 písm. a/ ZSÚ). V danom prípade touto formou má byť podľa tvrdenia navrhovateľa, zmluva o revolvingovom úvere. Z tohto potom nutne vyplýva, že takáto zmluva musí spĺňať zákonom dané podmienky uvedené nielen v zákonných ustanoveniach OZ, ale aj ZSÚ. Zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa ZSÚ musí mať písomnú formu.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 4 ods. 1 ZSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Z predloženej listiny (zmluvného formulára) však možno bez pochyb ustáliť iba to, že odporkyňa podľa bodu 5 zmluvy požiadala dňa 21.11.2008 o úver vo výške 763,46 eur a navrhovateľ v bode 6 zmluvy uviedol zmenené údaje oproti bodu 5 zmluvy a to ohľadne predpokladanej RPMN za úver. Je nepochybné, že v prípade doplňovania - zmenených údajov do znenia zmluvy sa jedná o zmenu návrhu (§ 44 ods. 2 OZ), ktorú mala odporkyňa následne prijať a keďže zákon vyžaduje v prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere písomnú formu zmluvy, odporkyňa mala formulár opäť opatrit' svojim podpisom a následne rovnopis doručiť do dispozičnej sféry navrhovateľa. V danom prípade však tento postup pri uzavretí zmluvy nebol súdu preukázaný, zmluva tak nemá zákonom vyžadovanú písomnú formu a navyše tým, že nebol dodržaný zákonom predpísaný postup (návrh zmluvy - akceptácia návrhu zmluvy bez výhrad, zmien či doplnkov) je takýto právny úkon podľa ust. § 39 OZ ust. § 4 ods. 1 ZSÚ neplatný. Keďže na základe tejto zmluvy bolo odporkyni poskytnuté plnenie, môže si navrhovateľ prípadný nárok voči nej uplatňovať iba z titulu vydania prípadného bezdôvodného obohatenia.

Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

V zmluvných dojednaniach je popísaný postup uzatvárania zmluvy. V praxi podľa tohto je postup taký, že 1.) dlžník vyplní žiadosť/zmluvu, bod 5. žiadosti/zmluvy a podpíše ju iba on, ale listina nie je vyplnená v bode 6, pri ktorom je uvedená poznámka "nevypĺňajte", 2.) takto podpísaná a v bode 6. nevyplnená zmluva ide navrhovateľovi, aby posúdil, či žiadosti dlžníka vyhovie alebo nie a v akej výške, 3.) navrhovateľ ako dodávateľ a veriteľ v jednej osobe posudzuje žiadosť/zmluvu dlžníka, 4.) po vyhodnotení, keď navrhovateľ do žiadosti/zmluvy zapracoval možnosť zníženia a vykonania aj iných zmien, bez toho, aby to bolo považované z jeho strany za porušenie zmluvy, vyhotoví oznámenie pre dlžníka, podpíše žiadosť/zmluvu a následne 5.) tieto listiny zasiela dlžníkovi. Z tohto

postupu vyplýva, že spotrebiteľ a teda v danom prípade odporkyňa vlastne najprv podpíše žiadosť/zmluvu, kedy však nie je vôbec zrejmé a jednoznačné, jasné a určité, či sumu, akú uviedol v žiadosti, aj fakticky dostane. Navyše, samotný navrhovateľ do zmluvných dojednaní zapracoval text o tom, že takto vyplnená a odporkyňou podpísaná žiadosť/zmluva sa považuje za návrh (bod 2.1. zmluvných dojednaní) na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere. Navrhovateľ ako veriteľ si vyhradil právo - žiadosť dlžníka posúdiť a prípadne ním požadovanú výšku znížiť alebo zmeniť iné parametre. V tomto smere by takéto dojednanie samo o sebe nebolo v rozpore so zákonom, ani s dobrými mravmi, navrhovateľ však zapracoval do zmluvy dojednanie, že takéto zmeny môže urobiť jednostranne, nezávisle od vôle spotrebiteľa, bez jeho súhlasu, bez toho, aby mal možnosť spotrebiteľ, teda aj odporkyňa sa k tomu vyjadriť a následne sa rozhodnúť, či podpíše alebo nie takýto návrh zmluvy, ktorý jej predložil veriteľ ako dodávateľ. Do zmluvy (do jej zmluvných dojednaní) dokonca navrhovateľ zapracoval súhlas dlžníka, že s oznámením o schválení úveru bude oboznámený po jeho odoslaní navrhovateľom až potom, čo už žiadosť/zmluvu dlžník podpísal. Takže s obsahom oznámenia by sa mal dlžník oboznámiť podľa dojednaní v zmluve až potom, čo by ho už zmluva mala zaväzovať. Ide o dojednanie jednoznačne koncipované v prospech výlučne jednej zmluvnej strany - dodávateľa na úkor a v neprospech dlžníka - spotrebiteľa, ktorého takýmto dojednaním dodávateľ zbavuje jeho práva slobodného rozhodnutia, či podmienky, ktoré mu dodávateľ oznámi dodatočne prijme alebo nie a zaväzuje ho k prijatiu týchto podmienok nezávisle od jeho rozhodnutia. Celý takýto postup je netransparentný, zavádzajúci a v rozpore nielen s dobrými mravmi, ale aj v rozpore so zákonom, čo má za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Na dôvod absolútnej neplatnosti musí súd prihliadnuť z úradnej povinnosti, bez ohľadu na to, či sa jej niekto dovoľá alebo nie.

Dôvodom absolútnej neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere je tiež aj skutočnosť, že navrhovateľom vypracované zmluvné dojednania, ktoré obsahujú aj postup veriteľa ohľadne uzavretia zmluvy a tiež prehlásenia dlžníka a jeho súhlasy, sú písané drobným a ťažko čitateľným písmom a je prakticky nemožné a vylúčené, že spotrebiteľ mal možnosť sa s nimi riadne oboznámiť a posúdiť ich obsah a význam.

Súd navyše poukazuje, že na ustanovenie § 43 až 44 OZ, v zmysle ktorého je zmluva uzavretá ak návrh, ktorý bol predložený druhej strane, bol bez výhrad prijatý. Ak prijatie obsahuje nejaké výhrady, zmeny a doplnky, teda obsahuje niečo, čo v návrhu nebolo uvedené, nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy. Ide o odmietnutie návrhu a zmenený návrh sa považuje za nový návrh od druhej zmluvnej strany. V danej veci navrhovateľ zmenil údaje v zmluvnom formulári uvedené v bode 6 oproti údajom uvedeným v bode 5, z toho potom vyplýva, že návrh odporkyne odmietol. Mala preto nasledovať ďalšia fáza a to prijatie takto zmeneného, teda nového návrhu urobeného zo strany navrhovateľa, odporkyni. Následne by tak došlo k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to v prípade akceptácie takéhoto návrhu, odporkyňou. V danom prípade k uvedenému postupu nedošlo. Navrhovateľ tak neunesol dôkazné bremeno o existencii platnej (písomnej) zmluvy o spotrebiteľskom (revolvingovom) úvere, z ktorej by si potom mohol dôvodne odvodzovať právo na vrátenie poskytnutého úveru a revolvingu s jeho príslušenstvom.

Je však nesporné, že navrhovateľ určité plnenie odporkyni poskytol. Nebola to však na úvere čiastka 763,46 eur ako to navrhovateľ uvádza v návrhu, ale ako vyplýva z Karty klienta, poskytol - vyplatil odporkyni na úvere iba sumu 687,88 eur (dňa 26.11.2008). Z hľadiska bezdôvodného obohatenia je táto suma, ktorú navrhovateľ reálne v podobe úveru vyplatil odporkyni, dôležitá. Túto sumu by tak bola odporkyňa povinná vrátiť navrhovateľovi z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. O túto sumu sa zmenšil majetok navrhovateľa v prospech odporkyne. Odporkyňa však navrhovateľovi už vrátila na poskytnutých peňažných prostriedkoch spolu sumu 296,48 eur. Odporkyňa tak dlhuje na bezdôvodnom obohatení navrhovateľovi ešte časť poskytnutého úveru vo výške 391,40 eur. Návrh teda bol podaný dôvodne len pokiaľ ide o nesplatenú časť úveru vo výške 391,40 eur.

Súd sa na základe vznesenej námietky vedľajšieho účastníka pristúpil k jej právnomu rozboru a aplikoval príslušné ustanovenia na skutkový stav veci v predmetnom konaní takto:

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 OZ, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok možno odvrátiť námietkou premlčania. Premlčanie je uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdному uplatneniu práva námietkou premlčania. Použitie námietky premlčania má za následok zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať. Premlčaním právo samo osebe nezaniká, ak však povinný vznesie námietku, nárok zaniká a subjektívne právo trvá naďalej vo forme naturálneho záväzku, teda jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

Pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená dvojitá kombinovaná premlčacia doba a to subjektívna, ktorá je dvojročná a objektívna trojročná, resp. desaťročná. Ich začiatok je stanovený odlišne a ich vzájomný vzťah je taký, že sú od seba nezávislé, čo do svojho plynutia začiatku aj konca. Ak skončí plynutie niektorej z nich, právo sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu (ak je vznesená námietka premlčania). Pre určenie začiatku plynutia objektívnej premlčacej doby je rozhodujúci okamih, kedy bezdôvodné obohatenie skutočne (fakticky) vzniklo; inak povedané, aby bolo možné uvažovať o premlčaní práva, musí toto právo najskôr vzniknúť. Okamihom, od ktorého sa začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby odvíja je teda okamih vzniku zodpovednostného vzťahu z bezdôvodného obohatenia, a to bez ohľadu na to, či oprávnený subjekt o svojom práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia vedel, alebo nie. Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto bezdôvodné obohatenie získal.

Podľa názoru súdu v danom prípade je potrebné posudzovať premlčanie nároku navrhovateľa ohľadne doby, tak ako to vyplýva z ust. § 107 ods. 1 OZ s tým, že počiatok jej plynutia je potrebné stanoviť pri sume bezdôvodného obohatenia, ktorá bola odporcom získaná vo forme poskytnutého úveru a revolvingu. Dátum začiatku plynutia premlčacej doby je daný nasledujúcim dňom po získaní uvedenej sumy odporkyňou a posledný deň tejto doby je daný uplynutím dvoch rokov od dátumu začiatku plynutia premlčacej doby, pretože navrhovateľ odporkyňu plnil v dôsledku neplatného právneho úkonu - neplatnej revolvingovej zmluvy. V danom prípade bol posledným dňom objektívnej trojročnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia deň 26.11.2011, keďže odporkyňa, bola poskytnutá suma 687,88 eur dňa 26.11.2008, ak navrhovateľ podal návrh na súd 04.09.2014, urobil tak po uplynutí objektívnej trojročnej lehoty (z toho dôvodu nebolo potrebné skúmať, či návrh podal v subjektívnej dvojročnej lehote). Preto súd návrh vzhľadom na oprávnenú vznesenú námietku premlčania návrh v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. - odporkyňa aj vedľajší účastník na strane odporkyne mali v konaní plný úspech, preto im patrí plná náhrada trov konania. Odporkyňa si trovy konania neuplatnila a ani jej zo spisového materiálu žiadne konkrétne trovy nevyplývajú, preto súd o náhrade trov rozhodol tak, že jej trovy konania nepriznal.

Vedľajší účastník na strane odporkyne, ktorý vo svojom vyjadrení zo dňa 10.09.2015 dôvodne namietal neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere si právo na náhradu trov konania uplatnil a trovy konania si vyčíslil vo výške 139,60 eur (2 x 61,41 eur - tarifná odmena za úkony - prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie na súd + 2 x režijný paušál za úkony v roku 2015 - 8,39 eur). Súd priznal náhradu vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne v zmysle ust. § 13a ods. 1 písm. a/, c/ Vyhl.č. 655/2004 Z.z., nasledovne: za úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia odmena vo výške 61,41 eur + 8,04 eur režijný paušál (oznámenie o vstupe do konania bolo realizované ešte v roku 2014), za

úkon právnej služby podanie písomného vyjadrenia vo veci zo dňa 10.09.2015 odmena vo výške 61,41 eur + 8,39 eur režijný paušál, spolu vo výške 139,25 eur.

K účelnosti trov vedľajšieho účastníka súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 13Co/368/2015: " Pojem "účelnosť" použitý v ustanovení § 142 ods.1 OSP treba chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, resp. pred nákladmi nadbytočnými, či nadmernými.

Zásada účelnosti trov potrebných na uplatnenie alebo bránenie práva je vyvoditeľná zo všeobecných zásad efektivity a spravodlivosti občianskeho súdneho konania ako celku a z ústavnoprávneho princípu proporcionality, chrániaceho primeranosť ako hodnotu právneho štátu.

Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené považujú. Trovy potrebné na účelne uplatňovanie alebo na ochranu práva sa nemôžu posudzovať ako celok a aj keď účastníkovi vznikol nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že bol v konaní úspešný, každý úkon alebo každé iné vynaloženie trov treba posudzovať samostatne. Trovy vynaložené účastníkom konania (i vedľajším účastníkom konania) v spore musia byť v príčinnej súvislosti s predmetom konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku."

Z vyjadrenia vedľajšieho účastníka, došlého tunajšiemu súdu dňa 11.09.2015 vo veci samej je zrejmé, že reagoval konkrétne na nárok uplatnený navrhovateľom. Vyjadrenie okrem všeobecných zákonných citácií obsahuje aj konkrétne skutkové a právne závery týkajúce sa veci samej. Úkon príprava a prevzatie právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka treba považovať za nevyhnutný a účelný, pretože len na základe tohto úkonu dochádza k zastúpeniu a právny zástupca sa musí oboznámiť s uplatňovaným nárokom v návrhu na začatie konania a zvoliť prostriedky postupu v konaní. Trovy vynaložené vedľajším účastníkom konania v spore (úkon príprava a prevzatie, vyjadrenie vo veci samej) boli v príčinnej súvislosti s predmetom konania. Ich vynaložením sa sledovala procesná ochrana proti tvrdenému nároku a preto ich súd v tomto rozsahu aj vedľajšiemu účastníkovi priznal.

Podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť priznané trovy konania zástupcovi vedľajšieho účastníka.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak navrhovateľ nesplní v stanovenej lehote uloženú povinnosť, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku.